GS 218

Fem nya och wackra

Wisor.

Den Första:

Landtflickans klagan.

Förgäfwes uppå stigen jag dig att möta går, ꝛc.

Den Andra:

Den sjunde December, ꝛc.

Den Tredje:

Till älskarn som for bort.

Ett bref af kärlekslängtan stor, ꝛc.

Den Fjerde:

Tiggar-Gossen.

Ensam och förglömd jag ilar, ꝛc.

Den Femte:

Den älskande flickan.

Yngling, skall jag allt för dig försaka! ꝛc.

Stockholm, trykt hos Rudolf Wall, 1853.

Den Första:

En gång af kärlekslängtan ytter, Sig fritytter wänner hulb: Ger allrin du främ hemom for Han är fergätill. Ger fräll min' Gom fräda fring? Du är ämda ej ter! Gemman sig fläm ingenting på jer- ren jag begär.

2. Gär jag mig mi lunb ch kal, Å ämter jag på sig. Ch fjunger tragt ch nätterqal, Å fjunga de om sig. Ser jag på ängen ruter fä, Ch liljerna ferhes, Å fer jag enbart sig ämbå, Min lilja ch min ros.

3. Gullbrall jag mins den afsonkunb, Sitt när termänan falla den 19 dag, Sitt inom Estrinds mu- tar ligger den jag emtalt nu, Hen var en wackter jäjerne, hem bref en skmlabrub.

8. En fjerbeman, hvad djerte du att fjerden traga hän, J ferbem jag djerte sig allsinnt fremen, Å ni på mogna fälten ser fjäen mogen är, Er mäm- gen gär ch lunar, fem wänntar på sig ser.

9. Den gamle fint på ficken fertrykte på de erb, Har fläe ölver ficken ch fjäerbern i merb, Ty han fjeldt gångar fäga, är barnen femma hem, Den an- era för wäl femma fänt ej så bäjärig.

10. Är 1813 var min Strålesskag Sitt i vim- ermänan falla den 19 dag, Sitt inom Estrinds mu- tar ligger den jag emtalt nu, Hen var en wackter jäjerne, hem bref en skmlabrub.

Den Femte:

En fjunde December så fragan fjuns lana, Ester mem fraden wid fekens mesergana, Hland andra mig mäter en flida bygärla, Jag fränade ch fragade hvart ärnar En sig?

2. Ger bag min tärta flicka, jag önskar lyckan nu, Ger mig är rätan smagjerst att En fjurt skall så bruk; J mär skrymning trada, att ber en mäkem bli Ch bland ej andra gästar ej mer i fälskap bli.

3. Lad färe han för erbet men et jag fragar sig, Gar En sig bertefjnat ser lyster hera mig, Eller har En fjunnit sig en wän den En fan hälla för, J hvilkes En fan lejna i re ch nöjen mes.

Den Sjätte:

En gång af kärlekslängtan ytter, Sig fräjäter wänner hulb: Gur allrin En främ hemom for Han är fergätill. Gvet fräll min' Gom fräda fring? En är ämda ej ter! Gemman sig fläm ingenting på jer- ren jag begär.

2. Gär jag mig mi lunb ch kal, Å ämter jag på sig. Ch fjunger tragt ch nätterqal, Å fjunga de om sig. Ser jag på ängen ruter fä, Ch liljerna serhes, Å fer jag enbart sig ämbå, Min lilja ch min ros.

3. Gullbrall jag mins den afsonkunb, Sitt när termänan falla den 19 dag, Sitt inom Estrinds mu- tar ligger den jag emtalt nu, Hen var en wackter jäjerne, hem bref en skmlabrub.

---

4. Ser jag dig med andra flicker skämta, Då blir allting för mitt öga swart. Jag will ut, att an- dan återhemta: Jag will fly, — och wet likwäl ej hwart.

5. Ofta ensam, när för dig jag glömmer He- la werlden, faller jag i gråt; Ofta, när jag mig ett Eden drömmer, Gläder jag mig — och wet ej hwaråt.

6. Tänker mig den högsta jordens lycka, Som en flicka har för sitt begär; Tänker: En gång skall jag henem trycka Till mitt hjerta, ack! och wet ej när.

7. Tänker mig twå själar, för hwarandra Sk- pade utaf en mild natur. Dig jag wille wälja fram- för andra Till min Make — ack, och wet ej hur.

8. Så skall hur och när och hwad mig qwälja, Och mig följa både bort och hem, Till deß ödet un- nar mig att wälja Den jag älskar — o då wet jag Hwem.

Den första:

Förgäfwes uppå stigen jag dig att möta går, Jag lyßnar, repar, och jag lyßnar åter. Det wädret är, som blåser, det följan är, som slår, Men wännens röst sig intet höra låter: Och skyarne de gå På himmelen den blå; Så wandra mina tankar och ingen hwila få, Så länge jag ej finner den jag söker.

2. En tid, det war så religt, — den tid förswunnen är, Då wänskap du för mig i hjertat hyste; När jag gick ut åt lunden, så war du för mig der; Det minnas himlens stjerner som oß lyste. Det löftet du mig gaf, Att bli min tröst och staf; Och om det were större, det stora wida haf, Det rymde aldrig glädjen, som jag kände.

3. Och jag har älskat fader och jag har älskat mer, Men dig jag älskat mera, än jag borde; Ty aldrig än i werlden en kärlek fanns så ster; — Kanhända att en synd jag deri gjorde! Min mor jag gråtit har, Och jag har förjt min far; Men aldrig större smärta jag i mitt hjerta bar, Än den, mig wännen gjort, som mig förskjutit.

4. En winter har förflutit — den wintren war mig lång, Jag önskade den mången gång till ända: Du war i mina drömmar, du war uti min sång, Du war i mina tankar wid min slända: Men wån

dna. Du hwiskade mitt namn; Nyttja alle för fest blef natten lång, Du hwilas i din famn.

4. Den felen uppå himmelen Jen ljunbar till ljus rum. Så gör ock jag, min lilla wän! Hwar timma om hwar ljunb. — Så är din kärlek, wännen min! Ej nämn tråga af; Du aftryg går mer med ljus Österns jag lagas i gryt.

Den Femte:

Lägar-gåfwa.

Gnäm och förgäfwes jag idar Ditwer hetens hunlla ting, Ditis hwar ljen och hälle hwilar Ethagan gömd att strömma mig — Ouh! jem hjärter barmen för, Se till den jem liten är.

2. Skamma ljunnar mer i mullen, Ögr ej gömjens flagan mer; Ögrhan ös för på fullen, Ahma wimbar wina ser, Ek i wintermatten lång, Ljuter nitens flagerlna.

3. Gerdem, fördem lifs berinne Stjernpjälm wid ljuskällans brand, Så för barnets glada ljune Ostrje fiskt mederhand. Ungen ljuner och mig gr Ögra hälsagsfläter mer.

4. Ungen ljuter, så jag gräter, Ungen glädes, mär jag ler; Så jag gör om femma åter, Ungen hjertlig rön mig ber. — Nå! så enkam unter ljun Ögr en tomie blen i hjn.

5. Skynda, ila! snart du hinner Nägen wänligt öppnad dörr; Fast ej lågan mera brinner I den hydda, der du förr Bad och semnade hwar qwäll, På din meders arm så säll!

6. Månan, swept i mörka skyar, Är mitt hulda wandringsljus, Blyg jag nalkas gård och hwar, Fönstren glindra i hwart hus: Barnen dansa gladt omkring Dukadt berd i sysenring.

7. Ack! låt epp för lilla gossen, Himlen är af mörker skymd, Der mitt tak med stjerneblossen Höjs i nattens kalla rymd . . . Låt mig slumra så, i qwäll, På din hårda spiselhäll!

Den Femte:

Den Älskande Flickan.

Nagling, skall jag allt för dig försaka! När jag ser dig, o hwad jag blir glad! När du nalkas, håller mig tillbaka Nägen ting — jag wet likwäl ej hwad.

2. Skiljd från dig, jag mycket, mycket eger Att förtre dig, som mitt hjerta rör; Men bredwid dig, ej ett ord jag säger, Stammar endast — och wet ej hwarför.

3. Mina blickar först och sist dig följa. Men om dina möta dem till swar: Är jag hastig, som en blixt, att dölja Mina ögon — och jag wet ej hwar.